

somt nu blive Genstand for Forhandling. Naar man faar Tallene frem, tror jeg, det skal vise sig, at de praktiske Følger af, om man gør det ene eller det andet, ikke vil blive meget store, [og naar det ikke er Tilfældet, kan jeg ikke se rettere, end at det naturlige er at tage Indbyggertallet som Udgangspunkt. Det ærede Medlem har jo ganske vist et stærkt Argument derimod, nemlig, at der er nogle Sognekommuner, som saa faar alt for meget at sige, fordi der er en Idiotanstalt eller tilsvarende Anstalt indenfor vedkommende Sognekommune. Ja, det kan naturligvis forekomme; der kan være en eller anden Sognekommune, hvor dette forrykker Forholdet. Det hænder jo ogsaa med Hensyn til Fordelingen af Folketingskredse, og hvad dermed staar i Forbindelse, at noget saadant kan have Indflydelse, thi ogsaa i visse Folketingskredse ligger der saadanne Anstalter, og ogsaa der regnes de paagældende med, naar man bedømmer Indbyggerantallet i vedkommende Kreds. Dette Forhold er i og for sig heller ikke mere mærkværdigt, naar det gælder Valg til Amtsraadene, end naar det gælder Valg til Rigsdagen; der er i og for sig ikke mere Grund til, at Idiaternes Antal har Betydning for Sammensætningen af Rigsdagen end for Sammensætningen af Amtsraadene. Jeg tror imidlertid, at hele dette Spørgsmaal er egnet til en ganske rolig Forhandling i Udvalget.

Det ærede Medlem (Klaus Berntsen) sagde, at hvis der skulde finde en almindelig Revision af Kommunalloven Sted, vilde det i det højeste udskyde Amtsraadsvalgene et Aar. Jeg er bange for, at det vil blive længere, thi hvis vi først skal tage dette Spørgsmaal op til Afgørelse paa den nye Rigsdag — og det er jo aabenbart efter det ærede Medlems Udtalelser, at paa den nuværende Rigsdag vil der ikke kunne blive Enighed mellem Folketing og Landsting om de afgørende Punkter ved en saadan almindelig Revision —, er det ikke saa sikkert, at Spørgsmaalet blev løst det første Aar, den nye Rigsdag sad, det blev i alt Fald ikke i saa god Tid, at man var i Stand til at foretage de nye Amtsraadsvalg; rimeligvis maatte man udskyde Amtsraadsvalgene et Par Aar! Og naar man saa, som det ærede Medlem og det store Flertal i dette Ting, er ivrige Tilhængere af at fjerne den privilegerede Valgret til Amtsraadene, kan jeg ikke se rettere, end at saa kan man lige saa godt gøre det dette Aar eller

sandsynligvis disse to Aar tidligere, end det vilde ske paa den anden Maade.

Dernæst gav det ærede Medlem (Klaus Berntsen) Svar paa to Spørgsmaal, jeg havde stillet. Det ene gjaldt, hvorvidt Venstre vilde være med til at fjerne de nuværende vidtgaende Opholdsbestemmelser. Dertil svarede det ærede Medlem for sit Vedkommende, at det ønskede han ikke at være med til, og jeg forstod det, som dette ogsaa var Udtryk for hans Partis Opfattelse af Spørgsmaalet. Naar dette er Tilfældet, er det ganske klart, at saa kan en Løsning af dette Spørgsmaal ikke føres igennem af denne Rigsdag. Hvis Venstre fastholder det Standpunkt, som det ærede Medlem her er Talsmand for, og som man jo ikke kan vente, at Landstingets Venstre vil gaa imod, naar Folketingets Venstre stiller sig paa det, saa er der ingen Mulighed for at foretage en Forandring paa dette Punkt og naa til en Løsning af den kommunale Valglovs forskellige Problemer i Almindelighed, thi der vil ikke kunne blive Enighed med Flertallet i det nuværende Folketing om Bevarelsen af en Opholdsbestemmelse af den Karakter, som den nugældende har. Det ærede Medlem sagde saa, at man kunde optage andre Spørgsmaal, f. Eks. Spørgsmaalet om Amtsraadets Myndighed. Det er Spørgsmaal, som ikke gælder selve Valgloven, men som staar i Forbindelse med Kommunalloven af 1867, og en Forhandling om dem vilde føre meget vidt. Kan vi ikke enes om Bortfjernelsen af Opholdsbestemmelsen i dens nuværende Skikkelse, nærer jeg rigtignok megen Tvivl om, at vi vil være i Stand til at enes om disse Spørgsmaal.

Endelig sagde det ærede Medlem (Klaus Berntsen) som Svar paa mit Spørgsmaal, at han syntes ikke, jeg skulde drage hans Stilling til den almindelige Valgret i Tvivl. Det agter jeg ikke at gøre. Der er ikke nogen Tvivl om, at man fra alle Sider anerkender den Iver, med hvilken det ærede Medlem har arbejdet for at gennemføre den almindelige Valgret ogsaa til Landstinget; men derfor forekom det mig alligevel, da det ærede Medlems Udtalelser om, hvorvidt han vilde være med til at fremme dette Lovforslag i en Skikkelse, som svarede til den nuværende, var uklare, ikke uforment at spørge ham. Og det ærede Medlems Udtalelser var uklare, thi det ærede Medlem sagde i sin første Tale, at hvis alle Partier var enige om at fremme dette Lovforslag, vilde Venstre